

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

Ulica grada Vukovara 70, Zagreb

(adresa nadležne jedinice)

Nadležni trgovački sud Trgovački sud u ZagrebuPoslovni broj spisa St-1035/2025**FINANCIJSKA AGENCIJA**
ODSJEK ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
I POHRANU OSNOVA ZA PLAĆANJE
Z A G R E B 2**11-06-2025**PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE

KLASA:

UR. BROJ:

PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU**PODACI O VJEROVNIKU:**

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

Mladen BratoševićOIB 04344323766

Adresa / sjedište

Hrvatskih iseljenika 4, 21000 Split**PODACI O DUŽNIKU:**

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

Brodograđevna industrija Split d.d.OIB 18556905592

Adresa / sjedište

Ulica Velimira Škorpika 11, Zagreb**PODACI O TRAŽBINI:**

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

u tijeku: presuda i rješenje OS ST Pr-2305/2022-24 od 08.05.2025, dužnik uložio žalbuIznos dospjele tražbine 2.144,42 (euro)Glavnica 2.140,45 (euro)Kamate 3,97 (euro)

Iznos tražbine koja dospijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka

(euro)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

presuda i rješenje Općinskog suda u Splitu posl.br. Pr-2305/2022-24 od 08.05.2025 (t. II izreke), IZDAČU KONATAVjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA ☒ NE ☒ za iznos _____ (euro)

Naziv ovršne isprave

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (euro)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje

ODRIČEM ☒ NE ODRIČEM ☐

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM ☐ NE PRISTAJEM ☐

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM ☐ NE PRISTAJEM ☐

Mjesto i datum

Split, 09.06.2025.

Potpis vjerovnika

MLADEN PAVASOVIĆ
ODVJETNIK

Čiril-Methodova 38, Split •

PUNOMOĆ

Ovlašćujem(o) **MLADENA PAVASOVIĆA**, odvjetnika iz Splita, Ćiril-Methodova 38, tel. 396-131, da me (nas) zastupa u građanskom, upravnom, parničnom, izvanparničnom, ovršnom, zemljišnoknjižnom i kaznenom postupku, postupku pred trgovačkim sudom, u postupku pred tijelima državne uprave, koji se vodi kod

FINANCIJSKE AGENCIJE / TRGOVAČKOG SUDA U ZAGREBU

prijave tražbine vjerovnika u predstečajnom postupku koji se vodi pred
Trgovačkim sudom u Zagrebu pod posl.br. St-1035/2025

radi :

Ovlašćujem(o) ga da me (nas) zastupa u svim mojim (našim) pravnim poslovima u sudu i izvan suda i kod svih drugih državnih tijela, te da radi zaštite i ostvarenja mojih (naših) na zakonu osnovanih prava i interesa poduzima sve pravne radnje i upotrijebi sva u zakonu predviđena pravna sredstva, a naročito da podnosi tužbe i ostale podneske, da sklapa poravnanja i da o tome izdaje potvrde.

Pristajem(o) da ga zamjenjuje _____

Split, 06. lipnja 2025.

MLADEN BRATOŠEVIĆ

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLIT
Gundulićeva 27, Split

Pr-2305/2022-24

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

I
RJEŠENJE

Općinski sud u Splitu po sutkinji mr.sc. Ivani Erceg Ćurić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Mladena Bratoševića, OIB: 04344323766, iz Splita, Hrvatskih iseljenika 4, zastupan po punomoćnicama Eciji Kuljiš-Bajić i Meri Blaslov Pavasović, odvjetnicama u Splitu, protiv tuženika Brodograđevne industrije Split d.d., Split, Put Supavla 1, OIB: 18556905592, zastupanog po punomoćnicima Jerki Grgiću i Martini Vinter, odvjetnicima iz Mamić Grgić Vinter odvjetničkog društva d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 5. veljače 2025. u prisutnosti zamjenika punomoćnica tužitelja Mladena Pavasovića, odvjetnika u Splitu i punomoćnice tuženika Martine Patrlj, dipl.iur., objavljene dana 8. svibnja 2025.

presudio je

I Prihvaća se tužbeni zahtjev koji glasi:

„Dužan je tuženik u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju ukupan iznos od 11.919,20 eura, sve za period i u iznosima kako slijedi:

- za travanj 2022. iznos od 1.747,51 eura,
- za svibanj 2022. iznos od 2.075,11 eura,
- za lipanj 2022 iznos od 1.706,47 eura,
- za srpanj 2022. iznos od 2.112,07 eura,
- za kolovoz 2022. iznos od 2.034,34 eura,
- za rujan 2022. iznos od 1.401,77 eura,
- za listopad 2022. iznos od 841,93 eura,

sve s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja se od dana dospijea svakog mjesečnog potraživanja – petnaesti dan slijedećeg mjeseca za protekli mjesec pa do isplate, obračunava do 31.12.2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 01.01.2023. do 29. prosinca 2023., po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo

polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, izuzev zatezne kamate na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak.“

II Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 2.140,45 EUR sve sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od presuđenja do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 8% poena, a u ostalim odnosima za 3% poena.

i
riješio je

Dopušta se preinaka tužbe povećanjem postojećeg tužbenog zahtjeva s iznosa od 11.919,19 EUR na iznos od 11.919,20 EUR.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi podnesenoj 29.1.2022. navodi da je bio zaposlenik tuženika temeljem ugovora o radu na neodređeno vrijeme sklopljenog 1.7.2014. do donošenja odluke tuženika o otkazu ugovora o radu tužitelja 31.8.2022. na radnom mjestu projektnog menadžera. Protiv navedene odluke tužitelj da je ustao tužbom koja se vodi kod Općinskog suda u Splitu pod poslovnim brojem Pr-2221/2022.

1.1. Tužitelj napominje kako mu je tuženik već prije toga nedopušteno otkazao navedeni ugovor o radu Odlukom Uprave tuženika o poslovno uvjetovanom otkazu ugovora o radu menadžera 2 od 11.8.2020. i Odluke direktora tuženika od 21.9.2020., a koji otkaz da je utvrđen nedopuštenim presudom Općinskog suda u Splitu od 14.5.2021 pod poslovnim brojem Pr-1211/2020 (ispravljena rješenjem istog suda istog poslovnog broja od 18.5.2021.) te da je istom presudom tužitelj vraćen na rad kod tuženika 5.4.2022.

1.2. Tuženik da je dana 24.3.2022. donio odluku o uvođenju skraćenog radnog vremena, prema kojoj se tužitelju skraćuje rad do 50% mjesečnog fonda radnih sati uslijed navodnog smanjena opsega posla uzrokovanog pandemijom COVID-19 virusa, što da ni na koji način ne utječe na visinu plaće tužitelja. Naime, čak da je i Ugovorom o radu tužitelja, člankom čl. 5. utvrđeno, da se na tužitelja ne primjenjuju odredbe o radnom vremenu, a sve s obzirom na njegovo radno mjesto. Nadalje, člankom 9. Ugovora o radu, da je određena plaća tužitelja u fiksnom iznosu od 24.000,00 kn („bruto 2“, s doprinosima za obvezna osiguranja na plaću), dok se Dodatkom od 1.8.2014. izmijenio naziv radnog mjesta (ranije: Projekt menadžer, potom: Projektni menadžer) i šifra radnog mjesta (ranije A610000, sada A620320) dok da su poslovi u svom opisu sadržajno ostali potpuno isti jednako kao i sve ostale odredbe Ugovora. Od trenutka vraćanja tužitelja na rad 5.4.2022. do odluke o poslovno uvjetovanom otkazu 31.8.2022., tuženik da je tužitelju neispravno obračunavao i isplaćivao plaću, a što da jasno proizlazi iz platnih lista tužitelja. Tužitelj posebno napominje da nikada nije pristao na nikakvo smanjenje plaće niti je s tuženikom o tome potpisao ikakav sporazum. Člankom 92. stavkom 4. Zakona o radu određeno je da su plaća i naknada plaće, plaća i naknada plaće u bruto iznosu. Sukladno tome, tužitelj navodi da kako bi odredio visinu svog tužbenog zahtjeva, da je iz ugovorenog „bruto 2“ iznosa izračunao bruto („bruto 1“) iznos svoje plaće te od tog iznosa oduzimao bruto iznos plaće koji mu je tuženik isplaćivao po mjesecima.

Na taj način tužitelj je dobio razliku plaće koja da mu je sukladno ugovoru o radu trebala biti isplaćena i plaće koja da mu je nepravilno isplaćivana tijekom utuženog perioda te da ta razlika, prema njegovom izračunu, iznosi 89.805,16 kn/11.919,19 eura. Stoga tužitelj predlaže sudu donošenje presude kojom bi se tuženiku naložilo da isppalti tužitelju navedeni iznos, sve s pripadajućom zateznom kamatom.

2. U odgovoru na tužbu od 16.2.2023. tuženik navodi da se u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu te ističe da je ista u cijelosti neosnovana. Tuženik prvenstveno ističe kako Ugovor o radu menadžera 2 i Dodatak tom ugovoru predstavlja klasičan ugovor o radu, a ne ugovor o radu direktora, a što da je Općinski su u Splitu u postupku br. Pr-470/2020 utvrdio na štetu tuženika pa da se na isti ugovor primjenjuju obvezne odredbe Zakona o radu (93/2014, 127/2017, 98/2019, 151/2022) uz isključenje primjene članka 4. st. 2. i 3. ZR-a, a koji da se odnosi isključivo na direktore, a ne i na ovdje tužitelja i isključenje primjene Zakona o obveznim odnosima. Tuženik ističe da se ovdje ima primjeniti ZR, a koji u članku 15. regulira bitni sadržaj ugovora o radu pa tako i trajanje radnog dana i rad na puno ili nepuno radno vrijeme. Radno vrijeme radnika da mora biti određeno bilo ugovorom o radu, bilo pravilnikom ili drugim propisom poslodavca, a ako nije tako određeno, članak 60.a stavak 4. ZR-a (ranije članak 66. stavak 4.) predviđa da u tom slučaju radno vrijeme određuje poslodavac. U konkretnom slučaju, odredba članka 5. Ugovora o radu koja predviđa da se na tužitelja u pogledu radnog vremena ne primjenjuju radnopravni propisi, da je ništetna i da tužitelj nije ovlašten pozivati se na isti, a takvo postupanje od tužitelja da je nepošteno jer je u prethodnim postupcima koje je vodio s tuženikom kao poslodavcem osporavao da se na istoga primjenjuju ugovorene odredbe koje su suprotne ZR-u. Dodatno se ističe, da tužitelj traži isplatu plaće za radne sate koje nije radio, a što da je protivno čl. 7. ZR-a koji propisuje da je poslodavac obavezan u radnom odnosu radniku dati posao te mu za obavljeni rad isplatiti plaću. Radnik nije obavljao rad pa da je nezakonito zahtijevati isplatu plaće kada nije radio. Tužitelj da je kod tuženika od 2013. godine bio zaposlen na puno radno vrijeme, odnosno 8 sati tjedno, a prije toga na 7 sati dnevno i kao takav je bio prijavljen na Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje i sve ove godine da mu se priznavao staž odrađen u punom radno vremenu i tužitelj je s istim bio suglasan.

2.1. Tuženik ističe da je Odluka o uvođenju skraćenog radnog vremena donesena u skladu s odlukom Hrvatskog zavoda za zapošljavanje o mjeri potpora za očuvanje radnih mjesta – skraćivanje radnog vremena, a cilj kojih potpora je bio očuvanje radnih mjesta kod poslodavaca kod kojih je zbog posebnih okolnosti uvjetovanih Koronavirusom (COVID-19) došlo do privremenog smanjenja opsega posla, a koju mjeru je tuženik koristio za 2021. i 2022. godinu. Hrvatski zavod za zapošljavanje da je za stjecanje potpore predvidio kao nužan uvjet i dostavu Sporazuma između poslodavca i radničkog vijeća/sindikata. Tuženik je navedeni uvjet ispunio i sklopio porazum sa Sindikatom metalaca Hrvatske –Industrijski sindikat, Podružnica Split od dana 31.12.2021. na kojeg se Odluka o uvođenju skraćenog radnog vremena poziva. Odluka o uvođenju skraćenog radnog vremena za tužitelja, donesena je jednakom procedurom kao i za druge radnike tuženika te se prigovor tuženika da se ista na njega ne primjenjuje jer tako prema tumačenju istoga proizlazi iz njegovog Ugovora o radu ukazuje neosnovanim. Stoga tuženik smatra da je osnovano isplatio tužitelju manju plaću, a imajući u vidu skraćeno radno vrijeme koje je bilo u primjeni kod tuženika.

2.1.1. Također, ističe se da je uslijed izvanrednih okolnosti prouzrokovanih epidemijom COVID 19 i ratnim zbivanjima u Ukrajini Odlukom o prekidu (obustavi) rada od dana 27.06.2022. tuženik donio odluku o prekidu rada za tužitelja, a imajući u vidu da je kod tuženika došlo do značajnog pada u poslovanju te da nije mogao radnicima osigurati dovoljnu količinu radnih zadataka. Od 1.07.2022. godine tužitelj je oslobođen obveze rada te mu je naknada plaće isplaćivana sukladno članku 92. stavku 3. Pravilnika o radu tuženika, a u vezi s člankom 95. stavkom 5. ZR-a. Tužitelj navedenu odluku da nije osporavao. Ističe se da je člankom 92. stavkom 3. Pravilnika o radu tuženika propisano da „Za razdoblja u kojima radnik ne radi zbog opravdanih razloga, odnosno za vrijeme prekida rada do kojega je došlo krivnjom Poslodavca i/ili je došlo do zastoja i/ili poremećaja u proizvodnji i/ili zbog druge okolnosti ili razloga više sile na koje Poslodavac nije mogao utjecati, radnik ima pravo na naknadu plaće u visini minimalne plaće utvrđene Zakonom o minimalnoj plaći važećim u vrijeme prekida rada radnika.“ Zakonom, odnosno Uredbom o minimalnoj plaći za 2022. godinu da je bila propisana minimalna neto plaća u iznosu 3.750,00 kn neto, a koji je točan iznos i isplaćen tužitelju u srpnju 2022. kada je određen prekid rada. Za daljnje mjesece tuženik da mu je čak isplatio i veću plaću od propisane.

2.2. Tuženik navodi da nije točno da je člankom 9. Ugovora o radu određena plaća tužitelja u fiksnom iznosu. Navedeno da nije točno, a najprije jer je istim člankom Ugovora o radu određeno da je moguća promjena u iznosu, tj. smanjenje plaće ovisno o tome je li tužitelj ostvario određene ciljeve koje mu je tuženik kao poslodavac odredio (stavak 5. Istog članka Ugovora o radu). Prema tome, da je jasno ugovoreno između stranaka kako plaća iz članka 9. stavka 1. Ugovora ne predstavlja fiksnu, nepromjenjivu plaću, već visina iste ovisi o okolnostima koje utvrđuju stranke, a potpisavši odredbu Ugovora temeljem koje se naknada za rad može umanjiti, tužitelj je sam pristao na takvo smanjenje.

2.2.1. Iz platnih listi za razdoblje prije korištenja Mjere Skraćivanja radnog vremena, da proizlazi da je tuženik ostvarivao ne samo manji iznos plaće nego što ovdje tužbom potražuje već i izrazito promjenjiv iznos sukladno svojim radnim učincima i poslovanju tuženika, pa da stoga tužitelj uopće nije dokazao na koji je način odredio predmetni tužbeni zahtjev temeljem čega bi isti bio utemeljen. Tužitelju da se već godinama sukladno dogovorenim isplaćuje plaća različita od fiksnih 20.600,85 bruto koji tužitelj smatra da mu pripada, pa sve i da je tuženik doista samoinicijativno bez odobrenja i suglasnosti tužitelja i protivno odredbama Ugovora umanjivao svaki mjesec plaću, zašto tužitelj nije reagirao ranije, pita se tuženik, odnosno zašto je tužitelj tek nakon prestanka radnog odnosa u društvu tuženika odlučio kako će zatražiti „razliku“ plaće koju potražuje, ako s takvim „umanjenjem“ nije bio suglasan? Tuženik tvrdi da je jasno kako ovdje nije riječ o nekom jednostranom umanjenju plaće od strane tuženika, već je ovdje riječ o činjenici da su tuženik i tužitelj svaki mjesec, a u skladu s člankom 9. stavkom 5. Ugovora suglasno dogovarali kriterije temeljem kojih je iznos naknade iz stavka 1. istog članka umanjen, te je zbog toga i eventualno umanjeni iznos plaće isplaćen u skladu s dogovorenim kriterijima. Tužitelj da je i te kako svjestan, odnosno zna kako je svaki mjesec dao svoju prethodnu suglasnost na eventualno umanjenje plaće, zbog čega nije ni pokretao bilo kakve postupke ranije. Dakle, odnos tužitelja i tuženika, prije donošenja Odluke o uvođenju skraćenog radnog vremena da se temeljio na međusobnom povjerenju te brizi za dobrobit društva tuženika te da je tužitelj svaki mjesec bio pristao na isplatu eventualno umanjenog/uvećanog iznosa plaće, uostalom i jer je tako ugovoreno Ugovorom o radu, a za puno radno vrijeme od 8 sati dnevno. Nakon donošenja Odluke o

uvođenju skraćenog radnog vremena plaća da se isplaćivala na jednak način, ali razmjerno skraćenom radnom vremenu tužitelja. Tužitelj stoga da neosnovano utužuje iznos za koji zna da nema pravo te zlorabi povjerenje i dugogodišnji suglasni način rada, na koji za trajanja radnog odnosa nije nijednom podnio nijedan prigovor. Stoga tuženik predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan u cijelosti.

3. U podnesku od 25.1.2024. tužitelj napominje da s tuženikom nije imao sklopljen „menadžerski ugovor“ već klasičan ugovor o radu te da tužitelj niti jednom nije niti tvrdio da je njegov ugovor „menadžerski ugovor“. Tužitelj tvrdi da je netočan navod tuženika da bi odredba čl.5. Ugovora o radu tužitelja bila ništetna jer je navedeno da se na Menadžera (naziv radnog mjesta tužitelja, a što da nikako ne znači da je u pitanu „menadžerski ugovor“) ne primjenjuju odredbe o radnom vremenu, stanci, dnevnom i tjednom odmoru iz Zakona o radu ili iz internih propisa. Naime, radnik i poslodavac da imaju slobodu dogovoriti da se, a obzirom na specifičnost radnog mjesta, na radnika ne primjenjuju odredbe o radnom vremenu odnosno, da radnik može sam organizirati proces rada uz naravno ispunjavanje svih svojih radnih obveza i zadataka s time da uvijek mora ispuniti puni fond radnih sati. Isto automatski nikako ne znači da je taj radnik član uprave ili da vodi poslove društva ili išta slično, a što sve nije tako rijetka pojava u praksi.

3.1. Tužitelj nadalje ističe da, je čl. 95. Zakona o radu (NN 93/14, 127/17, 98/19–materijalno pravo koje se ima primijeniti, s obzirom da je čl.95 ZR-a mijenjan tek ZID ZR-a koji je stupio na snagu 01.01.2023.), preciznije st. 3. istog članka propisano da radnik ima pravo na naknadu plaće za vrijeme prekida rada do kojega je došlo krivnjom poslodavca ili zbog drugih okolnosti za koje radnik nije odgovoran, dok je st.5. propisano da radnik ima pravo na naknadu plaće u visini prosječne plaće koja mu je isplaćena u prethodna tri mjeseca, ukoliko Zakonom o radu ili drugim zakonom, drugim propisom, kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu nije drukčije određeno. Kod toga je odmah naglasiti da tuženik tužitelju nije pravilno isplaćivao plaću još od travnja 2015.godine! Upravo iz tog razloga tužitelj je u postupku koji se pred ovim sudom vodio pod posl.br. Pr-470/2020 ustao tužbom radi naknade razlike neosnovano umanjene plaće za period od travnja 2015. do listopada 2020., a u kojem postupku je sud svojom presudom od 11.05.2022. usvojio u cijelosti tužbeni zahtjev tužitelja te da je trenutno u tijeku žalbeni postupak po žalbi tuženika pred Županijskim sudom u Rijeci pod posl.br. GŽ R-806/2022. Naknadno, u podnesku od 13.3.2024. tužitelj obavještava sud da je navedeni županijski sud, pod navedenim brojem, dana 21.2.2024. donio presudu kojom je odbio žalbu tuženika i potvrdio prvostupanjsku presudu kojom je naloženo tuženiku da isplati tužitelju razliku manje isplaćene plaće za razdoblje od travnja 2015. do listopada 2020., te je drugostupanjski sud u obrzaloženju svoje odluke ustvrdio da tuženik nije bio ovlašten jednostrano smanjiti plaću tužitelja pa da stoga tužitelju pripada pravo na razliku između plaće koju je u utuženom razdoblju primio i plaće određene Ugovorom o radu od 1.7.2014.

3.2. Tužitelj naglašava da nije točno da je tužitelj ikada pristao na smanjenje plaće. Dapače, tuženik da je ponudio tužitelju Dodatak ugovora o radu kojim bi se promijenio način izračuna visine plaće tužitelja (plaća više ne bi bila u fiksnom iznosu već bi se računala putem različitih koeficijenata) i kojim bi se tužitelj odrekao svih svojih dospelih nepodmirenih potraživanja prema tuženiku, međutim taj Dodatak tužitelj da nikada nije prihvatio niti potpisao.

3.3. Nadalje, tužitelj ističe da je poslodavcu koji dobije mjeru HZZ-a, država sufinancira plaću radnika (refundira mu određeni iznos plaće koji je propisan mjerom), ali poslodavac da je i dalje u obvezi isplaćivati ugovorenu plaću radniku u punom iznosu. Dapače, jedan od dokumenata koje je potrebno dostaviti HZZ-u kako bi isti sudjelovao u sufinanciranju plaće radnika jest „Izjava o isplati plaće“, dostupna na internetskoj stranici HZZ-a: mjera-zrm.hzz.hr, a u kojoj poslodavac pod kaznenom i materijalnom odgovornošću izjavljuje da je u 2020. i 2021. godini radnicima za koje je tražena potpora isplatio plaću u cijelosti, sukladno Ugovoru o radu. Isto tako, prema podacima sa Internet stranice HZZ-a navedena mjera da je trajala do 31.prosinca 2021., a usput rečeno, tuženik da nije niti priložio dokaz da je uistinu bio korisnik navedene mjere, dok istog nema na popisu poslodavaca koji su koristili navedenu mjeru na internetskim stranicama HZZ-a.

3.4. Vezano uz navode tuženika kako je od 1.07.2022. tužitelj oslobođen rada pa da mu je plaća bila isplaćivana sukladno čl.92.st.3. Pravilnika o radu tuženika, tužitelj ističe da je očigledno da navedena odredba Pravilnika o radu tuženika na nepovoljniji način uređuje radnopravni odnos tužitelja kod tuženika u odnosu na odredbe Zakona o radu (čl. 95. istog) pa da se stoga u konkretnom slučaju ima primijeniti odredba Zakona o radu koja je povoljnija za radnika (čl.9.st.3. Zakona o radu).

3.5. Konačno, tužitelj ističe da tuženik neistinito navodi da je člankom 9.st.5. Ugovora o radu tužitelja određeno da je moguća promjena u iznosu plaće tužitelja tj. da je moguće smanjenje plaće tužitelja ovisno o tome je li tužitelj ostvario određene ciljeve koje mu jebtuženik kao poslodavac odredio. Naime, čl.9.st.5. Ugovora o radu tužitelja, ugovoreno je da „ Poslodavac može za trajanja ovog ugovora, po vlastitoj ocjeni i u vrijeme koje sam za to odredi, odrediti ciljeve (targeti) koje Menadžer treba ostvariti kako bi ostvario dodatnu naknadu za svoj angažman, te o tome obavijestiti Menadžera.“ – dakle da se radi o dodatnoj zaradi radnika, o kojoj samostalno odlučuje poslodavac, dok je u posljednjoj rečenici istog stavka dodano da će „Poslodavac i Menadžer utvrditi okolnosti po kojima će se naknada za rad Menadžera iz ovog članka ugovora umanjiti.“ – dakle za eventualno smanjenje plaće potreban je sporazum tužitelja i tuženika, a do čega da nikada nije došlo.

4. Tuženik u podnesku od 18.3.2024. u bitnom navodi kao i u odgovoru na tužbu, ističući da je tužitelju isplaćena naknada plaće upravo u skladu s Pravilnikom o radu tuženika te ugovorom o radu koji je sklopljen između stranaka. Prvenstveno, tužitelj da je bio oslobođen obveze rada jer da su kod tuženika zbog izvanrednih okolnosti nastupili teški poremećaji u procesu rada, a to znači da tuženik zbog okolnosti za koje nije bio odgovoran, niti ih je mogao promijeniti, nije mogao osigurati tužitelju rad. S druge strane, a uzevši u obzir način određivanja plaće kod tužitelja, a koja da ovisi o okolnostima ostvarenja zadanih ciljeva, da je jasno kako za vrijeme prekida rada tužitelj nije ostvario baš nikakve ciljeve, i da je zbog toga tuženik bio prisiljen tužitelju odrediti manju plaću. Tužitelju da je određena i isplaćena plaća koja je veća od tada zakonom propisane minimalne plaće, što znači da je ipak na ime prethodno ostvarenih ciljeva isplatio veći iznos od zakonom minimalne plaće. No, sve i da je isplatio tužitelju zakonom propisanu minimalnu plaću, navedeno da je u skladu s člankom 92. stavkom 3. Pravilnika o radu tuženika, čiju je primjenu na radno-pravni odnos tužitelja kod tuženika tužitelj potpisom ugovora o radu izrijekom prihvatio.

5. Nakon što je proveden dokaz financijskim vještačenjem po Centru za vještačenje, tužitelj je umjesto do tada zatraženog iznosa od 11.919,19 eura, zatražio od tuženika

isplatu iznosa od 11.919,20 eura po utuženoj osnovi za razdoblje od travnja 2022. do listopada 2022.

6. Tijekom postupka sud je izveo dokaze čitanjem dokumentacije dostavljene u spis, izveden je dokaz financijskim vještačenjem, dok je sud druge dokazne prijedloge i to, prijedlog za saslušanje stranaka odbio kao suvišan na ročištu od 5.2.2025. smatrajući činjenično stanje dovoljno raspravljeno za odlučivanje o predmetu spora.

6.1. Koje će činjenice uzeti kao dokazane odlučuje sud prema svom uvjerenju na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka (čl. 8. ZPP).

7. Tužbeni zahtjev je osnovan.

7.1. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu neisplaćene razlike plaće i naknade plaće za razdoblje od travnja 2022. do listopada 2022., s obzirom tužitelj tvrdi da mu je tuženik isplatio u umanjenom iznosu, a ne u iznosu kako je to ugovoreno Ugovorom o radu.

8. Iz spisu priložene dokazne dokumentacije proizlaze sljedeće činjenice:

- da je dana 1.07.2014. sklopljen Ugovor o radu menadžera 2, između Brodosplit-Holding d.o.o., kao Poslodavca i tužitelja, Mladena Bratoševića, kao menadžera, za radno mjesto Projekt menadžer (A610000). Ugovor je sklopljen na neodređeno vrijeme s početkom rada dana 1.07.2014. U članku 9. plaća (naknada za rad) određena je u iznosu od 24.000,00 kn mjesečno, koji iznos sadrži doprinose za obvezna osiguranja na plaću (bruto 2),

- da je dana 1.08.2014.g. sklopljen Dodatak Ugovoru o radu menadžera 2 kojim se mijenja članak 1. st. 1. Ugovora na način da će menadžer (tužitelj) obavljati poslove radnog mjesta Projektni menadžer (šifra radnog mjesta A620320) umjesto dosadašnjih poslova radnog mjesta Projekt menadžer (šifra radnog mjesta A610000). Člankom 3. Dodatka ugovoreno je da sve ostale odredbe Ugovora ostaju neizmijenjene,

- da je Uvidom društvo Brodosplit-Holding d.o.o., pripojeno temeljem Ugovora o pripajanju od 25.05.2017.g. društvu Brodograđevna industrija Split d.d. (Povijesni izvadak - eSudski registar Republike Hrvatske),

- da je dana 24.03.2022. tuženik donio Odluku o uvođenju skraćenog radnog vremena u kojoj se navodi da se Odlukom Uprave povodom privremenog smanjenja opsega posla uzrokovano pandemijom COVID-19 virusa uvodi skraćeno radno vrijeme u trajanju kraćem od mjesečnog fonda sati, slijedom čega se menadžeru Mladenu Bratoševiću zaposlenom na radnom mjestu Projekt menadžer rad skraćuje do 50% mjesečnog fonda sati, a Odluka da stupa na snagu 5.4.2022.,

- da je tužitelju već prije bio otkazan ugovor o radu odlukom tuženika od 11.8.2020. zbog poslovno uvjetovanih razloga, ali da je tužitelj po pravomoćnosti presude Općinskog suda u Splitu br. Pr-1211/2020 od 14.5.2021., vraćen na posao dana 5.4.2022. (među strankama nije sporno),

- da je tuženik donio Odluku o prekidu (obustavi) rada dana 27.6.2022. (navodeći kao razlog značajan pad u poslovanju i da nije u mogućnosti radnicima osigurati dovoljnu količinu radnih zadataka), po kojoj je tužitelj od 1.07.2022. godine oslobođen od obveze rada i po kojoj odluci tuženik isplaćuje tužitelju umanjenu plaću,

- da je tuženik donio Odluku o poslovno uvjetovanom ozkazu tužitelju dana 31.8.2022.

- da je tužitelju radni odnos kod tuženika prestao 20.10.2022. (Potvrda Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, područna služba u Splitu, KLASA: 034-04/24-03/6, URBROJ: 341-18-05/8-24-41978 od 20.06.2024.).

9. Dakle, tužitelju je od 5.4.2022. do 1.7.2022. isplaćena umanjena plaća, a tuženik smatra da je to umanjeno osnovano jer je tada bila na snazi Odluka o uvođenju skraćenog radnog vremena na temelju koje je tužitelju skraćen mjesčni fond radnih sati za 50% pa da tužitelj nema pravo tražiti isplatu plaće za radne sate koje nije imao. Međutim, prema mišljenju suda, Odluka o uvođenju skraćenog radnog vremena nije odlučna za prava tužitelja vezano uz isplatu plaće. Naime, Odluka o uvođenju skraćenog radnog vremena je Odluka koju je tuženik donio na temelju odredbi čl. 47. Pravilnika o radu (siječanj 2015., list 148 spisa), uvjetovana posebnim razlozima, koja sama po sebi ne utječe na visinu plaće tužitelja. S druge strane, tužitelj nije pristao na smanjenje plaće jer iz provedenog dokaznog postupka ne proizlazi da su stranke potpisale Aneks ugovora o radu na temelju kojeg bi se tužitelju plaća isplaćivala u umanjenom iznosu, umjesto u iznosu kako je to ugovoreno Ugovorom o radu. Dakle, tuženik je u navedenom razdoblju neosnovano umanjivao plaću tužitelja te mu je stoga dužan isplatiti razliku neisplaćenog prema onome kako je ugovoreno Ugovorom o radu.

10. Nadalje, u razdoblju od 1.7.2022. do 20.10.2022. tužitelju je isplaćena umanjena plaća, a tuženik smatra da je to umanjeno osnovano jer je na snazi bila Odluka o prekidu (obustavi) rada u kojem je tužitelj bio oslobođen od obveze rada. Tuženik se ovdje poziva na članak 92. st. 3. Pravilnika o radu (prema Odluci o izmjenama i dopunama Pravilnika o radu od 10.4.2020., list 196 spisa) koja propisuje da za razdoblja u kojima radnik ne radi zbog opravdanih razloga, odnosno za vrijeme prekida rada do kojega je došlo krivnjom poslodavca i/ili je došlo do zastoja i/ili poremećaja u proizvodnji i/ili zbog druge okolnosti ili razloga više sile na koje poslodavac nije mogao utjecati, radnik ima pravo na naknadu plaće u visini minimalne plaće utvrđene Zakonom o minimalnoj plaći važećim u vrijeme prekida rada radnika, a tuženik tvrdi da je tužitelju za to razdoblje isplatio tuženiku i više od minimalne plaće.

10.1. Citirana odredba Pravilnika o radu na nepovoljniji način uređuje radnopravni odnos tužitelja kod tuženika u odnosu na odredbe Zakona o radu (čl. 95. istog) i u odnosu na Kolektivni ugovor o pravima i obvezama radnika i poslodavca u skupini društava Brodosplit od 03.03.2003. (čl. 72. i 73. istog). Naime, čl. 95. st. 3. Zakona o radu („Narodne novine“ br. 93/14, 127/17, 98/19.) propisuje da radnik ima pravo na naknadu plaće za vrijeme prekida rada do kojega je došlo krivnjom poslodavca ili zbog drugih okolnosti za koje radnik nije odgovoran, dok st. 5. propisuje da radnik ima pravo na naknadu plaće u visini prosječne plaće koja mu je isplaćena u prethodna tri mjeseca, ukoliko Zakonom o radu ili drugim zakonom, drugim propisom, kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu nije drukčije određeno.

Ugovorom o radu nije drukčije određeno, iako tuženik smatra suprotno, da je člankom 9. st. 5. Ugovora o radu određeno da je moguća promjena u iznosu plaće tužitelja tj. da je moguće smanjenje plaće tužitelja. Naime, čl. 9. st. 5. Ugovora o radu propisuje da poslodavac može za trajanja ugovora, po vlastitoj ocjeni i u vrijeme koje sam za to odredi, odrediti ciljeve (targeti) koje menadžer treba ostvariti kako bi ostvario dodatnu naknadu za svoj angažman, te o tome obavijestiti Menadžera. Dakle, tu se govori o dodatnoj zaradi radnika, o kojoj samostalno odlučuje poslodavac, dok je u posljednjoj rečenici istog stavka propisano, da će poslodavac i menadžer utvrditi okolnosti po kojima će se naknada za rad menadžera iz ovog članka ugovora umanjiti, a što sud tumači da je za eventualno umanjjenje plaće potreban sporazum tužitelja i tuženika, a do čega u konkretnom slučaju nije došlo.

10.2. Što se tiče Kolektivnog ugovora, on u čl. 72., među ostalim propisuje (list 227 spisa), da će se radniku isplaćivati naknada plaće na teret poslodavca kada radnik ne radi zbog zastoja na radnom mjestu (prekid rada) bez krivice i odgovornosti radnika i da mu u tom slučaju pripada naknada plaće na teret poslodavca u visini osnovne mjesečne plaće njegovog radnog mjesta, uvećane za radni staž. Dakle, KU na povoljniji način za radnika uređuje naknadu plaće radniku za vrijeme prekida rada.

10.3. Dakle, kako tužitelj nije kriv što je došlo do prekida rada niti odgovoran za okolnosti zbog kojih je došlo do prekida rada, to tužitelj ima pravo da mu se naknada plaće obračuna u visini njegove ugovorene mjesečne plaće, a kako to za njega najpovoljnije uređuje KU, s obzirom čl. 9. st. 3. ZR-a propisuje ako je neko pravo iz radnog odnosa različito uređeno ugovorom o radu, pravilnikom o radu, sporazumom sklopljenim između radničkog vijeća i poslodavca, kolektivnim ugovorom ili zakonom, da se primjenjuje za radnika najpovoljnije pravo, ako ovim ili drugim zakonom nije drukčije određeno.

11. Sudski vještak je izračunao manje isplaćenu plaću za razdoblje od 5.4.2022. do 1.7.2022. i manje isplaćenu naknadu plaće za razdoblje od 1.7.2022. do 20.10.2022., primjenjujući pri tom Ugovor o radu menadžera 2 i Dodatak Ugovor o radu menadžera 2. Sudski vještak navodi da je među strankama ugovoren mjesečni iznos plaće za tužitelja u iznosu od 24.000,00 kn (čl. 9. st. 1. Ugovora o radu), a koji iznos sadrži obvezne doprinose na plaću i koji iznos ne ovisi o broju radnih dana, broju sati rada te danu u tjednu ni dobu dana. Na temelju čl. 19. Zakon o doprinosima (NN 84/2008 - 106/2018) i čl. 60. Zakona o radu vještak da je od iznosa plaće koja se navodi u Ugovoru o radu i koji iznos sadrži doprinose na plaću izvršio izračun plaće na način da je ugovoreni iznos umanjeno za iznos doprinosa na plaću, osnovicu tj. za iznos doprinosa za zdravstveno osiguranje koji su u predmetnom razdoblju iznosili 16,5% plaće. U podnesenom pisanom vještviu od 30.9.2024. Centar za vještačenje d.o.o. daje mišljenje da je tuženik u utuženom razdoblju manje isplatio tužiteljunod očekivanog prema čl. 9. Ugovora o radu ukupan iznos od 11.919,20 EUR.

12. Sud prihvaća nalaz i mišljenje sudskog vještaka kao jasan, stručan, neproturječan sa sobom i dokumentacijom u spisu, stranke nalaz i mišljenje vještaka nisu osporile te je tužitelj u skladu s tim postavio tužbeni zahtjev podneskom od 8.10.2024., a slijedom svega navedenog, tužbeni zahtjev je prihvaćen kao osnovan te je naloženo tuženiku da isplati tužitelju ukupan iznos od 11.919,20 EUR, u pojedinačnim mjesečnim iznosima kako je to navedeno u izreci presude. Tužbeni zahtjev je podneskom od 8.10.2024. povećan za 0,01. EUR (s iznosa od 11.919,19 EUR), čime je tužba preinačena (čl. 191. st. 1. ZPP) i koju preinaku sud dopušta jer

je izvršena nakon provedenog financijskog vještačenja pa tužitelj bez svoje krivnje nije mogao preinačiti tužbu do zaključenja prethodnog postupka (čl. 190. st. 2. ZPP), a slijedom čega je odlučeno kao u izreci rješenja.

12.1. Tužitelj ima pravo na zakonsku zateznu kamatu na temelju odredbe čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", br. 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022., 156/2022., 155/23., u tekstu ZOO) koje teku od dospeljeća svakog pojedinačnog dijela iznosa, 15-og dana u idućem mjesecu do isplate (čl. 92. st. 3. ZR), bez zatezne kamate na iznose poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanima u dosuđenim iznosima razlike u bruto plaći.

13. Tužitelju primjenom odredbi članka 154. st.1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14, 70/19, 80/22., 155/23., u tekstu ZPP), u vezi sa člankom 155. ZPP-a pripadaju troškovi određeni sukladno Tarifi o nagradama i naknadi za rad odvjetnika („Narodne novine“, br. 138/23., dalje: Tarife) kako slijedi: za sastav tužbe - 100 bodova, za sastav podneska od 25.1.2024., 13.3.2024., 8.10.2024.-za svaki 100 bodova (Tbr. 8. t. 1. Tarife), za zastupanje na ročištima od 26.3.2024., 2.7.2024., 5.2.2025.-za svako 100 bodova (Tbr. 9. t. 1. Tarife), za pristup ročištu za objavu presude-50bodova, što zbrojeno daje 750 bodova, a pomnoženo sa vrijednošću boda od 2,00 EUR (Tbr. 54. Tarife), uvećano za 25% na ime PDV-a (Tbr. 46. Tarife) i zbrojeno s iznosom od 265,45 EUR na ime troška vještačenja, daje ukupan iznos od 2.140,45 EUR, koliko je naloženo tuženiku da isplati tužitelju na ime naknade parničnog troška.

13.1. Tužitelju pripadaju i zatražene zakonske zatezne kamate temeljem odredbe članka 29. st.1. i 2. ZOO-a koje teku od dana donošenja ove odluke pa do isplate temeljem odredbe čl. 151. st. 3. ZPP-a.

14. Slijedom svega navedenog odlučeno je kao u izreci presude.

Split, 8. svibnja 2025.

sutkinja
mr.sc. Ivana Erceg Ćurić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove odluke parnične stranke imaju pravo žalbe u roku od 15 dana od dana dostave odluke. Žalba se podnosi nadležnom Županijskom sudu putem ovog suda.

DNA:

- pun. tužitelja
- pun. tuženika
- u spis

Dokument je elektronički potpisan:

Ivana Erceg
Ćurić

Vrijeme potpisivanja:

08-05-2025

13:21:17

DN:

C=HR

O=OPĆINSKI SUD U SPLITU

2.5.4.97=#0C1156415448522D3631393830363038393334

OU=Signature

S=Erceg Ćurić

G=Ivana

CN=Ivana Erceg Ćurić

Broj zapisa: **9-30877-3d2d1**

Kontrolni broj: **00309-fef92-ea29a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Ivana Erceg Ćurić, O=OPĆINSKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

Mladen Bratošević

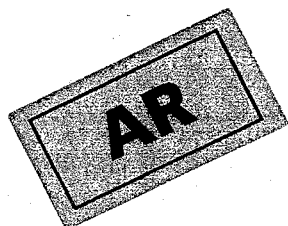
Brodograđevna industrija Split d.d.

Zakonske zatezne kamate

Datum od	Datum do	Br. dana	Glavnica	KS	Suma kamata	Saldo
08.05.2025	19.05.2025	11	2140,45 €	6,15 %	3,97 €	2144,42 €
Ukupno		12	2.140,45 €		3,97 €	2.144,42 €

MLADEN PAVASOVIĆ
ODVJETNIK
Čiril Metelkova 38, Split

Mladen Pavasović
Čiril Metelkova 38
21 000 Split

Masa: Split
96g 09.06.25 3.32
01 OECEB 9 17:13:31
21119 HP Hrvatska

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODSJEK ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
I POHRANU OSNOVA ZA PLAĆANJE
ZAGREB 2

11-06-2025

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POSTE

KLASA:

UR. BROJ:

FINA

RC ZAGREB

1 uzl predstečajni postupak")

VALICA GRADA UKOVARA 70

10 000 ZAGREB